

בית משפט השלום ירושלים
א 11850/96
נ. מדינת ישראל
תאריך פתיחה: 01/08/96

בית משפט השלום בירושלים

בעניין שבין: _____ (קטין)

ת.ז. _____

באמצעות אפוטרופסו הטבעי, אביו

מורעב _____

ת.ז. _____

מחלחול

ע"י ב"כ עוה"ד באדרה ג. חורי

ו/או האלה ח'ורי ו/או הישאם שבאיטה

מהמוקד להגנת הפרט

מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר

רח' אבו עוביידה 4, ירושלים

טל: 02-283555; פקס: 02-276317

התובע

נ ג ד

מדינת ישראל

המיוצגת ע"י פרקליטות המדינה (מדור אזרחי)

רח' הנרייטה סולד 1

חל-אביב

הנתבעת

מהות התביעה: נזקי גוף

סכום התביעה: 830,700 ש"ח

כתב תביעה

1. התובע מתכבד בזה להגיש את תביעתו לבית המשפט הנכבד באומרו כי כל הטענות נטענות זו לצד זו ו/או לחילופין ו/או במצטבר הכל לפי הקשר הדברים והדבקים, וכל הנספחים המצ"ב לתביעה מהווים חלק בלתי נפרד הימנה.
2. התובע יהיה מיוצג בתביעתו כאמור בכותרת.
3. התובע יליד 5.1.1977, תושב העיירה חלחול, נפת חברון. הבית בו מתגורר מרשי מצוי בסמוך למחנה צבאי.
4. הנתבעת הינה מדינת ישראל, שכפופים לה בין היתר חיילי צה"ל ומפקדת צה"ל.

5. א. ביום 4.11.90, עת שרעה התובע צאן והשגיח על עדרו, יחד עם אחיו הקטן _____, בן השבע, הגיעו לקירבת המקום בו רעה שישה חיילי צה"ל, שלוחי הנתבעת. התובע פחד כשראה מספר רב של חיילים. הוא עזב את עדרו והחל לרוץ.
- ב. החיילים רדפו אחריו וירו בו.
- ג. כתוצאה מהירי נפגע התובע בחלק העליון של ירכו השמאלית.
6. התובע לא עשה כל פעולה או נטל חלק בפעולה מסוג כלשהו שיכלה להוות עילה לירי עליו. התובע נפגע קשה והובהל במסוק של צה"ל לבית החולים.
7. ביום 29.5.91 פנה עו"ד אנדרה רוזנטל בשם התובע ליועמ"ש של הגדמ"ע וביקש כי תיערך חקירה בגין הפתיחה באש ע"י החיילים והפגיעה בתובע.
8. פרקליט צבאי פיקוד מרכז הודיע בתגובה כי היה דיווח על האירוע וכי נטען כי הירי בא בעקבות יידוי אבנים לעבר כוח צה"ל, וכי התובע זוהה בין מידי האבנים.
- חומר החקירה לא נתקבל אצל התובע ו/או מי מטעמו. טענת הפרקליטות הצבאית היתה כי מדובר רק בדיווח מבצעים ולא בחקירה.
9. א. התובע לא נחקר אודות יידוי אבנים ולא הועמד לדין בגין פעולות כלשהן הנוגדות את הסדר הציבורי, בעקבות האירוע נשוא התביעה. הוא גר משך כל ימי חייו בסמוך למחנה הצבאי ממנו יצאו החיילים וירו. עת שנורה היה בחברת אחיו הקטין.
- ב. באותו יום בו נורה התובע, לא נעצרו קטינים ו/או חשודים כלשהם ביידוי אבנים, דבר המעיד כי לא היה אירוע יידוי אבנים שכזה מעולם.

אחריות החיילים

10. התובע יטען כי האירוע ונזקיו נגרמו בעקבות רשלנותם ו/או חוסר זהירותם ו/או פזיזותם ו/או קלות דעתם ו/או הפרת חובות שבחוק של החייל ו/או החיילים שביצעו את הירי שגרם לפגיעה, המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים:
- א. ירו אש חיה בנסיבות שאינן מצדיקות שימוש כזה.
- ב. ירו אש חיה ללא אבחנה באזור מגורים, תוך סיכון חיי אדם.
- ג. ביצעו את הירי מטווח קצר ו/או מטווח המסכן חיי אדם ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש.
- ד. השתמשו באש חיה באופן רשלני ו/או בניגוד להוראות השימוש באש חיה.
- ה. ביצעו את הירי כאשר לא נשקפה להם סכנה ממשית ולא היתה כל הצדקה או עילה לביצוע הירי.

- ו. ביצעו את הירי ללא אזהרה מוקדמת, וכיוונו אותו על מנת לפגוע בגוף, ללא כל הצדקה לכך.
- ז. ביצעו את הירי ללא קבלת היתר מהחייל המוסמך לכך.
- ח. נהגו בניגוד להוראות הפיקוד העליון ו/או בניגוד לפקודות מטכ"ל ו/או בניגוד להוראות פיקודיות ו/או מרחביות של צה"ל ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש ו/או בניגוד להוראות שניתנו להם עפ"י דין ו/או בניגוד לחובות חקוקות שנועדו לשמור על שלומם, גופם ובריאותם של בני אדם מסוגו של התובע.
- ט. לא עשו כל שבאפשרותו וביכולתו של חייל סביר לעשות כדי למנוע את אירוע הירי.
- י. לא פעלו כפי שחייל סביר היה פועל בנסיבות העניין.

אחריות הנתבעת

11. אחריות הנתבעת הינה מכת אחריות ישירה לפעולותיה שלה ולמחדליה שהביאו לגרימת הנזק, וכן הינה אחריות עקיפה מכת אחריות שילוחית במידה ואיזה שהוא מעשה או מחדל, המהווים את הרשלנות שגרמה לתאונה, נעשו או נגרמו ע"י כל אדם אחר שפועל בשם הנתבעת ו/או בשירותה ו/או בשליחותה. הרי הנתבעת אחראית באחריות שילוחית לתוצאת האירוע ולתשלום הנזקים אשר נגרמו לתובע.
12. הנתבעת אחראית לאירוע ולנזקיו עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או הפרת חובה שלה ו/או של שלוחיה ו/או של מי מטעמה, המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים:
 - א. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על כל מעשיהם ו/או מחדליהם של חיילי צה"ל בשטחים באופן כללי ו/או באזור ו/או במקום האירוע בפרט.
 - ב. לא מילאה את חובותיה ו/או את ייעודיה עפ"י דין, לדאוג לבטחון תושבי האזור והתובע בכללם.
 - ג. לא צפתה למרות שהיתה צריכה לצפות את האירוע ו/או את השתלשלות העניינים שגרמו לאירוע, ו/או לא עשתה דבר ו/או לא עשתה די למניעת האירוע ו/או למניעת הנזק ו/או להקטנתו.
 - ד. הפנתה לטיפול באירוע של הפרת סדר, אם היה כזה, כח בלתי מיומן ו/או שאינו בעל תפקיד פיקודי מתאים.
 - ה. לא דאגה ו/או לא דאגה מספיק להבהיר לחייל/ים את הוראות הפתיחה באש.
- ו. לא דאגה להקפיד ו/או להדריך ו/או לפקח על קיום הוראות פתיחה באש ו/או פיקחה והדריכה שלא כיאות את הוראות הפתיחה באש ו/או לא נתנה הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידאה כי אנשים המסורים להדרכתה, ובמיוחד החייל/ים שביצעו את הירי, ידעו אותן או ישמרו עליהן או יפעלו על פיהן.
- ז. לא עשתה את כל שביכולתה ו/או כל שהיה עליה לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את האירוע ונזקיו ו/או פעלה בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה באנשים המסורים לאחריותה.

- ח. לא פעלה כפי שאדם אחראי, זהיר ונבון היה פועל בנסיבות המקום והעניין כדי למנוע את האירוע ואת הנזק ו/או להקטין אותם.
- ט. נהגה בניגוד לכללי הבטיחות והפרה חובה שבחוק.
- י. פעלה ברשלנות בכך שהתירה לחיילים שביצעו את הירי לירות שלא כדין.
- יא. פעלה ברשלנות בכך שהתירה לחיילים שהשתמשו באש להשתמש בה שלא כדין.

נטל הראיה

13. התובע יטען כי לעניין נסיבות הירי ופציעתו, הנסיבות האמיתיות לא נודעו לו ולא ניתן לדעת מה היו ואולם מאחר שכלי הנשק שמהם נורה היו בשליטת הנתבעת, כולם ו/או כל אחד מהם לחוד, נסיבות המקרה מתיישבות יותר עם רשלנות מצד שלוחי הנתבעת מאשר עם חוסר רשלנות מצידם. הרי על נסיבות המקרה חל הכלל "הדבר מדבר בעדו" ועל הנתבעת להוכיח כי האירוע אירע שלא ברשלנות.
14. לחילופין, יטען התובע כי על הנתבעת להוכיח כי האירוע אירע שלא ברשלנותה ו/או מי שמטעמה ו/או מי שפעל בשליחותה, משום שהאירוע נגרם ע"י "דבר מסוכן" שהיה בבעלות ו/או בשליטת הנתבעת וחל הכלל "הדבר המסוכן".

נזקי התובע

15. התובע יטען כי כתוצאה ממעשיה ומחדליה של הנתבעת ו/או מי מטעמה ו/או מי משלוחיה, נגרמו לו נזקים והפסדים קשים כמפורט להלן:
16. א. התובע הובהל במסוק צבאי ע"י החיילים לבית החולים "הדסה" עין כרם בירושלים. בסביבות השעה 16:00 הגיע המסוק לבית החולים. במהלך הטיסה קיבל התובע 4 מנות כדוריות דחוסות של דם, החלה בצקת ריאה שבעקבותיה היה צורך בהנשמתו.
- ב. התובע הועבר מיד לניתוח: נמצא טרנזקציה של העורק הפמורלי השמאלי. הוא קיבל 8 מנות דם נוספות, 5 מנות פלזמה טרייה וכן 6 טסיות.
- מצ"ב שני גליונות סיכום מחלה מבית החולים "הדסה" מסומנים א' ו-ב' וכן דו"ח פרטים על הניתוח מסומן ג'.
17. התובע הועבר בעקבות הניתוח ליחידה לטיפול נמרץ, ונשאר שם יומיים, עד ליום 6.11.90. ביום זה, 6.11.90, הועבר התובע למחלקת כלי דם כירורגית. למחרת, ביום 7.11.90, הועבר התובע לכירורגיה פלסטית עד ליום 8.11.90.
18. עם שחרורו של התובע מבית החולים "הדסה", הוא הועבר לבית החולים "מוקאסד" להמשך טיפול.
- מצ"ב סיכום מחלה סופי של בית החולים "מוקאסד" מסומן ד'.

19. הפגיעה בתובע הותירה צלקת נרחבת מתחת למפשעה השמאלית עם צלקת הנמשכת לאורך הצד הפנימי של ירך שמאל, עד הברך, צלקת בצד הפנימי של ירך ימין, צלקות אורכיות ובקדמת השוק השמאלית התחתונה. כן נותר עם נפיחות של השוק עקב הפרעה בניקוז, וחולשה של מיישר הבהן. נכותו הוערכה ע"י ד"ר מ. לילינג, מומחה לכירורגיה אורטופדית מבית החולים "הדסה" עין כרם, כדלקמן:

* עבור הפגיעה בכלי הדם והנפיחות בשוק - 28% לפי ס' 11(2)(ג) לתקנות המל"ל.

* עבור הפגיעה בשריר הגרציליט - 5%, מחצית מס' 51(4)(א).

* עבור הפגיעה במיישר הארוך של הבהן - 5%, מחצית מס' 51(7)(א). בהתאם לחוה"ד, נקבע כי התובע מוגבל בעמידה ממושכת והליכה. אין לצפות למגבלות נוספות בעתיד ולא יזדקק לניתוחים נוספים בעתיד עקב פציעתו.

מצ"ב העתק מחוה"ד הרפואית מסומן ה'.

20. התובע הושבת מלימודיו תקופה ארוכה, דבר אשר פגע בהישגיו בלימודים. עובר לאירוע, היה התובע תלמיד טוב בבית הספר. לאחר שנורה והתנתק מלימודיו תקופה ארוכה, נפגעו סיכוייו להשגים גבוהים בלימודים. הוא סבל וסובל מכאבים, מהגבלות תנועה ומעייפות, דבר אשר הביא לכך כי יסתגר בתוך עצמו, לא ישתף פעולה עם הסביבה ובעיקר לא יתפקד כראוי בביה"ס ולא יקבל השגים טובים בביה"ס.

21. התובע יטען כי בעקבות האירוע נפגע תפקודו בסביבתו - הוא היה מרותק תקופה של כארבעה חודשים למיטתו, נזקק לעזרת הסובבים אותו והיה תלוי בהם לביצוע פעולות יומיומיות.

22. בני משפחתו של התובע תמכו בו מאוד. שלושה מאחיו ואמו שהו לצידו משך תקופה ממושכת בבית החולים וכן בבית. כתוצאה מכך נגרמו להם הפסדי השתכרות.

23. להלן פרטי הנזקים אשר נגרמו לתובע עקב האירוע:

נזקים מיוחדים

א. הוצאות רפואיות בעבר 2,000 ש"ח

ב. הוצאות עבור נסיעות בעבר 2,500 ש"ח

סה"כ נזקים מיוחדים 4,500 ש"ח

נזקים כלליים

א. כאב וסבל 202,500 ש"ח

ב. הפסד כושר השתכרות 623,700 ש"ח

סה"כ נזקים כלליים 826,200 ש"ח

סה"כ נזקים מיוחדים וכלליים 830,700 ש"ח.

24. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה.

25. אשר על כן מתבקש ביהמ"ש הנכבד לזמן את הנתבעת לדין ולחייבה לשלם לתובע את נזקיו בסך של 830,700 ש"ח בצירוף ריבית והצמדה מיום פסיקתם ועד למועד התשלום בפועל.

באדרה נ. תורי, עו"ד
ב"כ התובע

ירושלים, היום 23 ליולי שנת 1996

(ת.ש. 1858, מ"מ 16103)